

сз три камыка сз вѣра, надежда и любовь, обличася въ броня правды, возлага и шлемъ спасенія вожественный покровъ дѣмамъ, и като отиде во единъ отъ окрестныѣ монастыри, пострыгвася и отмахва власыѣ си сосз страстыѣ и похотыѣ заедно: и като постоюва тамо малко нѣкое время колкото за обѣченіе, оставка земленныѣ на земныѣ, и пепелныѣ на прѣстенныѣ, излѣзѣва изъ мѣра, конечно, безъ да земе сз себе си нищо дрѣго отскѣнъ единѣхъ кожанъ дрѣхъ сз коато вѣ облеченъ, возлѣзе на показанната немѣ планина, и като си изправи тамо малкъ отъ хвѣстѣ кодыѣж, живѣеше въ немъ и измѣчваше тѣлото си сз постъ и бдѣніе: помъ сз Давидомъ, ето удалихъ сѣ бѣгамъ, и заселихъ въ пѣстыни, чаахъ бога спасающаго ма отъ малодѣшїа и отъ бѣри. Тамо нѣмаше нищичко за пденіе, тѣкмо былѣ травно, което земата произрастава, и водицъ отъ изкормѣ. Но и самото былѣ пѣстынно до сытость не прѣимаше, но кесма малко и скѣдно, и то слѣдъ захожданіе на слѣзцето, а водицъ, колкото вънѣшныѣ си да прохладѣ. А пакъ слѣзный неговъ изкормъ кой го може както трѣбва извѣсти? кой може исказа трѣдовыѣ что непрестанно имаше? всенощныѣ неговы столнїа и колѣнопреклоненїа, козѣва прѣподобныѣ свои рѣцѣ безъ гнѣва и смѣненїа? Многопѣти бѣсовѣтѣ прѣобразавани на различни зѣтрѣе, идахъ да го плашѣтъ за да го пропѣдѣтъ; но доблїй непоколебимъ стояше противъ тѣхныѣ козни, като тѣврдъ нѣкой камыкъ, който развѣка и отаѣска ксѣтъ морски вѣлмы които го вѣлскѣтъ, или поправо да речемъ, като адамантъ не сѣ улавѣше сз никакво желѣзо. Слѣдъ като сѣ минѣ доволно время, прѣхожда отъ тамо на дрѣго мѣсто, гдѣто намѣри много тъмнѣ и мрачнѣ пещерѣ, вселѣсѣ въ немъ, като прилагаше на трѣдовѣтъ си ещѣ трѣдове, и на желанїа си ещѣ желанїа, и трѣпаше, като трѣдолюбивѣ пчела медовы сотѣе, и крѣпѣе ги въ сѣрдечныѣ си сокровища.

Така като живѣаша тамо, братовый сватомъ сынъ, скрѣвѣсѣ отъ баща си и майка си, дохожда въ пѣстынѣта гдѣто прѣподобный живѣаше, и слѣдъ много трѣданїе едѣка можи да го намѣри. А блаженный, като го видѣ издалечѣ че иде, стори мѣ сѣ да не вѣде мечтанїе (вѣда), за тоѣка и начинъ да си прозѣлажаѣ молѣбѣтъ. А братовчедъ мѣ, като дѣсиде, паднѣ на лицѣ, и просѣше да прѣимѣ благословенїе. И сватый, като сѣ увѣри че не е мечтанїе, благослови го, и попыта го защо е дошелъ. А той мѣ исказа намѣренїето си, и прѣе прѣподобный предложенїето негово и така сѣ всели отъ младенство, като дрѣгїй прѣдѣча въ пѣстынѣта дѣка братанѣцъ блаженнаго. И драго вѣ сватомъ отѣцъ като го глѣдаше при себе си множаѣсѣа нѣко кѣдръ иже въ ливанѣ, за то и благодарѣше богъ по прѣрокѣ: не-